

(DKP), Bolvig (RV), Honoré (KrF), Lis Starcke (DR) og Steen Folke (VS).

Efter 1. behandling henvist til udenrigsudvalget.

Forslaget havde følgende ordlyd:

»Folketinget beslutter, at det ikke kan bevilge de af minister uden portefølje Lise Østergaard til finansudvalget fremsendte ansøgninger: aktstykker nr. 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 og 46.«

Af bemærkningerne til forslaget fremgår det, at forslagsstillerne finder det formålstjenligt, at folketinget får mulighed for at drøfte det hensigtsmæssige i, at der ydes den i aktstykkerne foreslåede bistand. De 16 aktstykker var optrykt som bilag til forslaget.

Udenrigsministeren (Christophersen) afviste ved 1. behandling forslaget på minister Lise Østergaards vegne. Han erkendte, at der var en traditionel adgang til at bringe aktstykker i folketingsalen. Denne fremgangsmåde havde været anvendt, hvor det drejede sig om principielle eller omfattende spørgsmål, hvor man ønskede et egentligt lovgrundlag. Han fandt det imidlertid uforståeligt, at dette skulle finde sted, hvor det vedrørte sager, der havde et lovgrundlag, og som var tilrettelagt på grundlag af principper, der allerede var lovfæstet.

I realiteten indebar forslaget alene en forsinkelse af en hjælp, der i højeste grad var akut brug for i en række udviklingslande.

De øvrige partiers ordførere tilsluttede sig stort set denne opfattelse og afviste forslaget.

I udvalgets betænkning indstillede et *flertal* (S, V, KF, CD, SF, DKP, KrF og DR) forslaget til forkastelse.

Et *mindretal* (FP) kritiserede skarpt, at udvalgets flertal havde afvist at realitetsbehandle forslaget og havde besluttet, at der ikke kunne stilles spørgsmål til udenrigsministeriet vedrørende enkeltheder i forslaget. Repræsentanter for mindretallet ville i stedet søge at få spørgsmålene besvaret i finansudvalget.

Ved forslagets anden (sidste) behandling understregede *Lasse Budtz* (S), at grunden til, at der ikke kunne stilles spørgsmål i udenrigsudvalget, var den simple, at aktstykkerne kom fra finansudvalget, hvor de selvfølgelig skulle være blevet, at de nu gik tilbage til finansudvalget, hvor de hørte hjemme, og at de helt naturligt behandlede i finansudvalget, fordi det var finansudvalgets opgave.

Forslaget *forkastedes* ved anden (sidste) behandling med 115 stemmer mod 24 (FP).